

Σεπτέμβριος 2016
Έτος 43ο
άρ. φύλ. 694

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἁγιασμός για τὸ νέο ἔτος

Κυριακή 18 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἴθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

- Τελετὴ ἁγιασμοῦ.
- Παρουσίαση τῶν φετεινῶν προοπτικῶν ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο τῶν Ἐπάλξεων κ. Β. Τσουπρά.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας νὰ τιμήσουν μὲ τὴν παρουσία τῶν τὴν σεμνὴ αὐτὴν τελετῇ.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Σύσκεψη για τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά τοῦ Ἑλληνοσὸς Ἐπάλξεις διοργανῶνουν, ὅπως καθε χρόνο, σύσκεψη για τὴν Κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γλῶσσα.

Περισσότερες πληροφορίες για τὸν τόπο, τὸν χρόνο τῆς ὁμιλίας καὶ τὰ θέματα τῶν ὁμιλητῶν στὸ ἐπόμενο φύλλο.

Ἐκκληση πρὸς τοὺς ἀναγνώστες

Μὲ τὴν ἐναρξὴ τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἀπευθύνουμε ἐκ νέου ἔκκληση σ' ὅλους σας, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, νὰ συμβάλλετε μὲ κάθε δυνατό τρόπο, ὥστε νὰ ἀνταποκριθοῦμε καὶ ἐφέτος στὶς ἀξανάμενες δυσκολίες τοῦ πολύπλευρου κοινωνικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ ιεραποστολικοῦ ἔργου.

Δυστυχῶς, τὰ δυσβάσταχτα μνημόνια, ἡ ἀλλοίωση τῆς μορφῆς τοῦ κέντρου τῶν Ἀθηνῶν, ἡ αὐξησὴ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν καὶ οἱ ἄλλες φορολογικὲς ἐπιβαρύνσεις μᾶς ὑποχρέωσαν νὰ περιορίσωμε τὸ εὖρος τῆς δράσεώς μας. Σ' ὅλα αὐτὰ προστίθενται καὶ οἱ τρέχοντες λογαριασμοὶ κάθε μῆνα, ἡ δραματικὴ μείωση τῶν εἰσπραττόμενων ἀρῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἔλλειψη δυνατότητας ἐκ μέρους τῶν λιγοστῶν τακτικῶν μελῶν μας νὰ καλύψουν τὶς ὅλο καὶ μεγαλύτερες ἀνάγκες.

Βρισκόμαστε στὴν ἐξαιρετικὰ δεινὴ θέση νὰ σᾶς ἀνακοινώσουμε ὅτι ἡ συνέχιση τοῦ ὅλου ἔργου καθίσταται πραγματικὰ ἀδύνατη, ἐὰν δὲν συνεχίσετε νὰ ἀποστέλλετε τακτικὰ τὴν ἀρωγὴ σας, ἐὰν δὲν φροντίσετε νὰ ἐγγραφοῦν καὶ νέοι συνδρομητῆς καὶ γενικῶς ἐὰν δὲν συμβάλλετε μὲ ὅποιον ἄλλο τρόπο (λ.χ. διανομὴ ἐφημερίδος, βιβλίων καὶ ἄλλων φυλλαδίων, συμμετοχὴ στὶς ὁμιλίες, στὴν χορωδία καὶ στὶς ἄλλες δραστηριότητες, προσωπικὴ βοήθεια στὴν διεκπεραίωση τῆς ἐφημερίδος καὶ στὴν διοργάνωση τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων, κ. ἄ.).

Εἶναι κρίμα νὰ σταματήσῃ ἡ μορφωτικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορὰ τῶν χρόνων καὶ τῶν συνεργατῶν, λόγω τῆς ὀλιγωρίας, τῆς ἀπροθυμίας ἢ καὶ τῆς ἀδιαφορίας κάποιων.

Εὐελπιστοῦντες στὴν κατανόηση καὶ στὴν μὲ κάθε δυνατό τρόπο ἀνταπόκριση καὶ συνεργασία σας, προκειμένου νὰ συνεχιστῇ τὸ κοινὸ ἔργο πρὸς δόξα Θεοῦ, παραθέτομε καὶ τὸν ἀριθμὸ λογαριασμοῦ τραπέζης πρὸς μεγαλύτερη διευκόλυνση: 041/006792-00, Ἐθνικὴ Τράπεζα, μὲ τὴν παράκληση νὰ μᾶς ἐνημερώνετε μετὰ ἀπὸ κάθε κατάθεσὴ σας.

Ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης εἶθε νὰ προσφέρῃ πολλαπλασίονα σὲ σᾶς καὶ στὶς οἰκογένειές σας.

Ἐκ τῶν Ἐπάλξεων

σ.σ. Θὰ συνεχιστοῦν καὶ ἐφέτος οἱ ὁμιλίες, τὰ μορφωτικὰ προγράμματα καὶ οἱ λοιπὲς ἐκδηλώσεις στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων στὴν Ἀθήνα. Περισσότερες πληροφορίες στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063.

Γιατί στὸ φῶς τόσο σκοτάδι;

Πορεία πρὸς τὸ φῶς καὶ συνεχῆς ἄσκηση τῆς ἀρετῆς ὑπῆρξε πάντοτε ὁ Ἑλληνισμός, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες. Τὴν ἀέναυ αὐτὴν κίνηση τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς πρὸς τὸ θεῖο ἐπήνεσε καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κατὰ τὴν ὁμιλία του στὸν Ἄρειο Πάγο: «...ζῆτεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὗροιν...» (Πράξ., ιζ' 27).

Ἀπὸ τὴν στιγμή μάλιστα πού ὁ Ἑλληνισμός ἀγκάλιασε τὸν Χριστιανισμό, ἔλαβε μέσα του ὄχι μόνο τὴν ζήτησὴ τοῦ ὀσίου, τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ δικαίου ἀλλὰ τὴν ἴδια τὴν ἀλήθεια, ἀφοῦ ἔβαλε ὡς πρότυπό του καὶ κεφαλὴ του τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Δὲν εἶναι καθόλου παράξενο ὅτι στὴν πρώτη χριστιανικὴ ἐκκλησία για τὴν ἀναπλήρωση τοῦ Ἰουδα καὶ για τὸν ὀρισμὸ τῶν Ἐπτὰ διακόνων δὲν ἐφαρμόστηκε οὔτε ἡ διαδοχὴ, οὔτε ἡ ἐπιβολὴ, ἀλλὰ ἡ διὰ κλήρου ἀνάδειξη τοῦ Ματθία καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν διακόνων, τῶν κοινωνικῶν δηλ. ὑπευθύνων τῆς πρώτης ἐκκλησίας.

Ἔτσι, ὁ Χριστιανισμὸς ἐγκατέλειψε τὴν συγγενικὴ

διαδοχὴ καὶ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ ἐβραϊσμοῦ καὶ τῶν γύρω λαῶν καὶ υἰοθέτησε ἑλληνικὰ πρότυπα για τὴν ἀνάδειξη τῶν ὑπευθύνων. Ἐβίωνε λοιπὸν μὲ τὴν ὀρθόδοξὴ πίστη καὶ τὸν ἐνάρετο βίον τῶν πρώτων χριστιανῶν τὴν κοινὴ καὶ καινὴ πολιτεία, μὲ ἰσονομία καὶ ἀλληλοβοήθεια, ὥστε ἡ ἐπὶ γῆς κατὰ τόπους ἐνορίες καὶ ἐπισκοπὲς νὰ εἶναι φωτεινὰ μετέωρα Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ καὶ χώροι βιώσεως τῆς ἐν Τριᾷδι ἀγαπητικῆς κοινωνίας. Αὐτὸ δὲν κατωρθωνόταν σὲ ἐχθρικὸ περιβάλλον μὲ τῶσους διωγμοὺς καὶ τῶσους κυνηγητὰ.

Ἔτσι, ὁ Ἑλληνισμὸς, μὲ τὸ νὰ ζητῇ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν δικαιοσύνη καὶ ὁ Χριστιανισμὸς μὲ τὸ νὰ προσφέρῃ ὄχι μόνον τὴν ἀλήθεια ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπη φώτισαν ἀνθρώπους καὶ λαοὺς καὶ ἄλλαξαν χαρακτήρες καὶ καθεστῶτα. Σὲ ἑκατομμύρια ὑπολογίζονται οἱ μάρτυρες καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἅγιοι τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ σὲ χιλιάδες οἱ Πατέρες καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν πρώτη χριστιανικὴ Ἐκκλησία μέχρι σήμερα.

Ἐκδρομὴ τῆς Ε.Χ.Ε.

Ἀπὸ 17 ἕως 25 Ἀυγούστου 2016 μέλη καὶ φίλοι τῆς Ε.Χ.Ε. πραγματοποιήσαμε ἕνα μορφωτικὸ καὶ ταυτοχρόνως προσκυνηματικὸ ταξίδι ὀδικῶς μὲ σταθμοὺς στὴν Β. Σερβία, στὴν Κ. Εὐρώπη καὶ Ἰταλία καὶ στὴν Β. Ἡπειρο.

Τὸ ταξίδι μας ξεκίνησε τὴν **Τετάρτη 17 Ἀυγούστου**, ὀπότε ὕστερα ἀπὸ ἐνδιάμεσες στάσεις διήλθαμε τὰ σύνορα τῆς Εἰδομένης καὶ μὲσω Σκοπίων περάσαμε στὴν Σερβία, ὀπου διανυκτερεύσαμε ἀργὰ τὸ βράδυ στὸ προάστιο Πάρατσιν, μετὰ ἀπὸ τὴν Νίς.

Τὴν **Πέμπτη 18 Ἀυγούστου**, ἀφοῦ διήλθαμε ἀπὸ τὸ Βελιγράδι, ὀπου προσκυνησαμε στὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Ἁγ. Σάββα (τοῦ μεγαλύτερου ὀρθοδόξου ναοῦ τῶν Βαλκανίων) φθάσαμε στὴν περιοχή Φρούσκα Γκόρα, πλησίον τοῦ Νόβισαντ (Β. Σερβία), μὲ τὰ 17 ὀρθόδοξα μοναστήρια, «τὸ Ἅγιον Ὀρος τῆς Σερβίας», ἀπὸ τὰ ὀποία ἐπισκεφθῆκαμε τὸ Νόβο Χόποβο (ὀπου τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου

συνέχεια στή σελ. 3

Ὀρθοδοξία καὶ Οἰκολογία Ἡ Οἰκολογία στὴν «Γένεση»

Στὶς μέρες μας, μὲ ἀφορμὴ καὶ τὴν καθιέρωση παγκοσμίου ἡμέρας για τὸ περιβάλλον (1^η Σεπτεμβρίου), πολὺς λόγος γίνεται για οἰκολογικὰ ζητήματα καὶ ὄχι ἄδικα: ἡ ἀξανάμενη ξηρασία, οἱ πυρκαγιές, ἡ τρύπα τοῦ ὀζοντος, ἡ ρύπανση εἶναι μερικὰ μόνο ἀπὸ τὰ τεράστια προβλήματα πού ἀπασχολοῦν ὀλους τοὺς ἀνθρώπους σὲ κάθε γωνιὰ τοῦ καταταλαιπωρημένου πλανῆτη μας. Προβλήματα για τὰ ὀποία, δυστυχῶς, εὐθυνόμαστε κατ' ἀποκλειστικότητα οἱ ἴδιοι μὲ τὴν ἀλαζονικὴ μας συμπεριφορὰ καὶ τὴν ἀνθρωποκεντρικὴ κυριαρχικὴ μας ἀντίληψη.

Λύσεις καὶ διέξοδα ἀναζητῶνται πρὸς ὀλες τὶς κατευθύνσεις, κυρίως μὲ τὴν δραστηριοποίηση οἰκολογικῶν ὀργανώσεων, τὴν ἴδρυση συλλόγων για τὴν

συνέχεια στή σελ. 3

«Προαγωγή υγείας ἢ προαγωγή ἀναπηρίας;»

β' μέρος

Ὀμιλητῆς, ἀναφερόμενος στὴν ἀφετηρία τῆς στροφῆς τοῦ προσωπικοῦ του ενδιαφέροντος πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προαγωγῆς τῆς υγείας, σημείωσε ὅτι ὀ προσανατολισμὸς αὐτὸς ξεκίνησε ἀπὸ τὴν ἐξέταση τοῦ ρόλου βασικῶν παραγόντων που συνδέονται μὲ τὴν σχολικὴ, επαγγελματικὴ, οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐνταξὴ ἀλλὰ καὶ τὴν ποιότητα ζωῆς (ΠΖ) τῶν Προσώπων μὲ ἀναπηρία (Π.μ.Α.). Καὶ τέτοιοι παράγοντες εἶναι κατ' ἀρχὴν: ἡ πρόληψη, ἡ ἀποκατάσταση καὶ τὸ οἰκογενειακὸ καὶ κοινωνικὸ περιβάλλον.

Τονίζοντας τὴ σημασία τῆς πρόληψης καὶ τῆς ἀποκατάστασης ἐπισήμανε ὅτι ὀπως εἶναι γνωστὸ σὲ ὀλους— ἡ πρόληψη εἶναι ἕνα σύνολο μέτρων, τὰ ὀποία

συνέχεια στή σελ. 3

Γιατί στο φῶς τόσο σκοτάδι;

συνέχεια από τη σελ. 1

Πῶς γίνεται ὁμως μέσα σὲ τόση φωτοχυσία, σὲ τόση στρατιά μαρτυρικών ἀστέρων και σὲ τόση λαμπρή παράδοση νὰ ὑπάρχει ταυτοχρόνως – και τίς περισσότερες φορές νὰ ἐπικρατῆ – σκοτάδι σὲ ὅλην τὴν γῆ, σκοτάδι στὰ ἔθνη, σκοτάδι στοὺς ἀνθρώπους, ἀκόμη και στοὺς χριστιανούς και μάλιστα σὲ ὀρθόδοξους;

Στὴν ἐποχὴ μας, παρὰ τὴν ὑπαρξὴ 8.000 ναῶν, 8.000 κληρικών, δεκάδων χιλιάδων θεολόγων, καθηγητῶν, ἐπιτρόπων, ἱεροψαλτῶν, νεωκόρων και μοναχῶν, τὸ κακὸ ὀργιάζει. Ἐπὶ τόσες δεκαετίες κυβερνοῦν τὴν χώρα μας ξένοι και ἔχθρικοὶ πρὸς τίς ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις μὲ ὅλα τὰ ζοφερὰ ἐπακόλουθα.

Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι και τὰ πολιτικὰ κόμματα εἶναι φιλογαλλικά, φιλοαγγλικά, φιλορωσικά, φιλογερμανικά, φιλοαμερικανικά, φιλοκινεζικά, ἀκόμη και φιλοαλβανικά – μόνο φιλελληνικά δὲν εἶναι. Ὅσα μάλιστα μιλᾶνε γιὰ ἔθνικα δίκαια και ὀρθόδοξες παραδόσεις ἀποδείχτηκαν στὴν πράξη ἀντίθετα πρὸς τὸν δημοκρατικὸ ἑλληνισμό και τὴν κοινωνικὴ ὀρθοδοξία.

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, ἐμεῖς οἱ νεοέλληνες στερούμεθα τοῦ φωτεινοῦ βίου και τῆς ἀγαπητικῆς κοινωνίας. Παντοῦ θὰ συναντήσης εἴτε πασαλίστικη εἴτε δυτικότερη συμπεριφορὰ, μὲ ἐγωπαθῆ, ἀτομοκρατικὴ ἀνταγωνιστικὴ και ἐκμεταλλευτικὴ νοοτροπία.

Ταυτοχρόνως, οἱ ξενόφερτες συνήθειες, οἱ ὑπερκαταναλωτικὲς τάσεις, ἡ παρὰ φύσιν ἔξις, τὰ ναρκωτικά, τὰ οἰνοπνευματώδη, οἱ αἰρέσεις, ἡ ψυχοπάθεια και οἱ ἐκμεταλλευτικὲς ἐναντίον ὄλων πρακτικὲς παραλύουν τὰ πρόσωπα, καταστρέφουν τὸν κοινωνικὸ ἴστο και βυθίζουν τοὺς πάντες και τὰ πάντα σὲ πυκνὸ και ἀτέρμονο σκοτάδι.

Ἐρωτάει λοιπὸν ὁ κάθε παρατηρητῆς: Γιατί στὴν χώρα τοῦ φωτὸς τόσο σκοτάδι; Γιατί στὸν χώρο τῆς ἀγάπης τόση ἀλληλοεκμετάλλευση και στὸν τόπο τῶν μαρτύρων τόση ἀπιστία, ἄρνηση, ἀδικία και ἀτομοκρατία; Ποῦ εἶναι τὰ κοινόβια, οἱ ἑλληνορθόδοξες κοινότητες, οἱ συνεταιρισμοί, ἡ εὐγενὴς ἀμιλλα, ἡ εὐεργετικὴ διάθεση και ἡ παντοδαπὴ συνεργασία; Ποιὸς μᾶς βάσκανε; Ποιὸς μᾶς κατέστρεψε, ποιὸς μᾶς ὠδήγησε στὴν σύγχρονη πολὺπλευρὴ κρίση;

Ἀσφαλῶς ἔχουμε ἔτοιμη τὴν ἀπάντηση: τὰ ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα, οἱ διεθνεῖς κερδοσκοποὶ και καιροσκοποὶ, οἱ ἀσύνητοι και ἀδιάφοροι πολιτικοὶ μας. Βεβαίως, ὅλοι αὐτοὶ πταῖουν γιὰ τὸ κατάντημά μας. Σκεφτήκαμε ὁμως ποτὲ ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐργάτες ἀδικίας δὲν θὰ μπορούσαν νὰ κάνουν τόσο κακὸ, ἐὰν και ἐμεῖς δὲν συμμετείχαμε στὴν καταστροφὴ μας; Ὁ ἱερός μάλιστα Χρυσόστομος μᾶς λέει: «Τὸν ἐναντὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐδεὶς παραβλάψαι δύναται». Ὁ δὲ Απόστολος Παῦλος βροντοφωνάζει: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;» (Ρωμ., γ', 35).

Πέρασαν διωγμοί, κακουχίες, μακροαῖωνη σκλαβιά, ξένες κατοχές και ὁ χριστιανικὸς ἑλληνισμὸς ὄχι μόνον ἐπέζησε ἀλλὰ και ἐθριάμβευσε μὲ τὸσους ἁγίους, μάρτυρες, σοφοὺς και τὸσους εὐεργέτες. Ὑπῆρξε πάντοτε τὸ φῶς ἀνάμεσα στὸ γύρω σκοτάδι. Τί συνέβη λοιπὸν τώρα ἐπὶ τόσες δεκαετίες ἐλευθέρου μάλιστα βίου και βυθιστήκαμε και ἐμεῖς στὸ σκοτάδι; Αὐτὸ ἐγινε, διότι ἐχάσαμε τὸν προσανατολισμὸ μας, ἀφήσαμε νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν Δύση, ὅτι ἡ πρόοδος ἐρχεται ἀπὸ τὴν ἀτομοκρατία, ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμό, τὴν κερδοσκοπία, τὴν κατανάλωση και τὴν ἐπιβολὴ τοῦ πιὸ ἰσχυροῦ.

Ἐτσι, ἀπὸ κοινωνία γίναμε ζούγκλα, ἀπὸ οἰκογένεια γίναμε ἀδελφοφάγοι και ἀπὸ κοινότητα σκορποχώρι. Ἀπὸ αὐτὸν τὸν βάρβαρο δὲν πρόκειται νὰ βγοῦμε ποτέ, ἐὰν δὲν ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὴν ξένη ἐπιρροή και τὸν ντόπιο ὠχαδερφισμό.

Εἶναι πιὰ καιρός, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, νὰ ἐπανέλθουμε στὸν ἑλληνορθόδοξο δημοκρατικὸ και κοινωνικὸ τρόπο ζωῆς και πολιτείας, γιὰ νὰ περισώσουμε ὅ τι ἀκόμη μπορεῖ νὰ διασωθῆ. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν καθένα μας σὲ συνεργασία μὲ ἄλλους ἀδελφοὺς τῆς γειτονίας μας, τῆς ἐνορίας μας, τοῦ δήμου μας, τοῦ τόπου μας.

Ἐὰν ἡ προσωπικὴ μας προσπάθεια κατορθώσουμε νὰ γίνῃ ὁμαδικὴ και σιγὰ - σιγὰ πανελλήνια, τότε ὑπάρχει ἐλπίδα γιὰ ἀνάσχιση τοῦ κακοῦ, ἀνάκαμψη και ἀνάπτυξη τῆς οικονομίας και τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ἀλλοῶς...

Β. Τσοῦπρας

Ἀπὸ τὸν Τάνταλο στοὺς γονεῖς μου

τοῦ Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου –συγγραφέως

Τρία φωτεινὰ παραδείγματα

Α. Ὀδυσσεύς

Και ἄλλες προόδους ἔκανε ὁ ἀρχαῖος κόσμος μας και μᾶς τίς πρόσφερε ὡς παιδεία. Ἄς πάρουμε τὴν οικογενειακὴ ἱστορία τοῦ ὀμηρικοῦ Ὀδυσσεύ. Ὁ παππούς του, Αὐτόλυκος, γιὸς τοῦ Ἑρμῆ, ἦταν ὁ μεγαλύτερος κλέφτης και ἐπίορκος τῆς μυθολογίας ὡς φυσικὸς γιὸς τοῦ θεοῦ τῶν κλεφτῶν. Αὐτοῦ θυγατέρα ἦταν ἡ Αντίκλεια, πού ὁ πατέρας τῆς ἀφήσε τὸν Σίσυφο νὰ τὴν βιάσῃ, γιὰ νὰ σμίξουν στὸ παιδί πού θὰ 'κανε οἱ δυὸ θεϊκὲς καταγωγές, τοῦ Σίσυφου, πού ἦταν υἱὸς τοῦ Αἰόλου και τοῦ Αὐτόλυκου, πού ἦταν γιὸς τοῦ Ἑρμῆ. Τὴν Αντίκλεια ἔγκυο ἤδη τὴν ἐρωτεύτηκε ὁ Λαέρτης και τὴν πῆρε στὴν Ἰθάκη, ὅπου ἐγέννησε τὸν Ὀδυσσεύ.

Ὁ Ὀδυσσεύς (< ὀδύσσομαι > = ὀργίζομαι, μισῶ κάποιον, ὁ ἐξοργισμένος ἀλλὰ και ὁ μισοῦμενος ἀπὸ τοὺς θεοὺς) ὀνομάστηκε ἔτσι ἀπὸ τὸν παππού του, Αὐτόλυκο, πού ἀγαποῦσε νὰ εἶναι μισητὸς ἀπ' ὅλους, γιατί ὅλους τοὺς ἀδικούσε. Μεγαλώνοντας ὁ Ὀδυσσεύς εἶχε κληρονομικὰ τὴν πανουργία τοῦ μυθικοῦ πατέρα του, Σίσυφου και τὴν τόλμη τοῦ παππού του, Αὐτόλυκου. Θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ ἕνας πανούργος κακοποιός, γιατί εἶχε τίς κληρονομικὲς προϋποθέσεις, ἀλλὰ τὰ βάσανα πού πέρασε, γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν «νόστο», τὸν ἀνέδειξαν σύζυγο, πατέρα και βασιλιά ὑψηλοῦ ἠθους. Ἡ ἐξόντωση τῶν μνηστήρων και ἐκείνων ἀπὸ τίς σκλάβες πού εἶχαν προδώσει τὸ παλάτι δείχνει τὸν ἀπόγονο τοῦ Αὐτόλυκου, ἀλλὰ ὅταν ἡ δούλα Εὐρύκλεια ἐτοιμάστηκε νὰ ἀλαλάξῃ θριαμβευτικά, ὅταν εἶδε ὅλους τοὺς μνηστήρες σκοτωμένους, ὁ Ὀδυσσεύς τὴν σταμάτησε λέγοντας: Δὲν εἶναι ὀσιο νὰ θριαμβολογεῖς μπροστὰ σὲ τὸσους σκοτωμένους.

Ὁ Ὀδυσσεύς ἀπὸ τὰ βάσανα αὐξήσε τὴν ἀρετὴ του και εἶχε μιὰ εὐτυχεῖ κατάληξη στὴν ζωὴ του, τὸ νόστο, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς συντρόφους του, πού μὲ τὴν ἀκράτεια τους ἐδειξαν ἀσέβεια και προκάλεσαν οἱ ἴδιοι τὸ χαμὸ τους ἀπ' τὸν Δία «Ἀντάρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ».

Εἶναι ἡ μόνη οικογενειακὴ ἱστορία τῆς ἀρχαιότη-

τας μὲ αἴσιο τέλος κι αὐτὸ μᾶς τὸ δίνει ἡ Ὀδύσεια, ἕνα ἔπος πού ἐκφράζει τὴ λαϊκὴ ψυχὴ, πού βγάζει ὠραία παραμῦθια.

Β. Αἰακός

Ἄλλη οικογενειακὴ ἱστορία εἶναι τοῦ Αἰακοῦ, πού ἔδωξε τοὺς δυὸ γιους του, τὸν Τελαμῶνα και τὸν ὀμορφο Πηλέα, γιατί σκότωσαν τὸ νόθο ἀδερφό τους, Φῶκο. Ὁ Τελαμῶνας ἔκανε βασιλεῖο στὴ Σαλαμίνα, ἐνῶ ὁ Πηλέας περιπλανήθηκε στὴ Θεσσαλία και ἐκεῖ εἶδε ἕνα φεγγαρόφωτο βράδυ τίς Νηρηίδες νὰ χορεύουν στὸ ξέφωτο. Ἐρωτεύτηκε τὴ Θέτιν και μὲ τίς συμβουλὲς τοῦ Κένταυρου Χείρωνα κατάφερε νὰ τὴν ἀρπάξῃ και νὰ τὴν κἀνῃ γυναῖκα του. Καρπὸς τοῦ γάμου ἦταν ὁ σχεδὸν ἀθάνατος Ἀχιλλεύς. Τελικὰ ἡ Θέτις ἐγκατέλειψε τὸν Πηλέα, ὁ Ἀχιλλεύς ἔφυγε στὴν Φθία κι ὁ Πηλέας, ὁ κατακτητῆς Ἰωλκοῦ και τῆς Θεᾶς Θέτιδος, πέθανε ἐξόριστος, ἐγκαταλελειμμένος στὴν Ἀλόννησο, πού τότε λεγόταν Ἴκος. Κι ὁ μοναχογιὸς τὸν σκοτώθηκε στὴν Τροία χωρὶς νὰ τὴν κυριέψῃ, μετανοιωμένος πού πῆρε μέρος σ' αὐτὴν τὴν ἐκστρατεία, ἀφήνοντας τὸν γέρο πατέρα του στὴ δυστυχία τῆς μοναξιάς. Κι αὐτός, μὲ τὸν πόνο γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀγαπημένου του φίλου Πάτροκλου και γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ γέρου Πηλέα, γίνεται συμπαθητικὸς στὸ τέλος τῆς Ἰλιάδας και πέφτει στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου πολεμένου, τοῦ γερο – Πριάμου, πού εἶχε ἔρθῃ γιὰ νὰ πάρῃ τὸ πτώμα τοῦ γιου τοῦ Ἑκτορα. Ἡ συντριβὴ κάνει τὸν ἀπελέκητο ἥρωα Ἀχιλλεὺ νὰ κλαίῃ μετανοιωμένος γιὰ τὴ ζωὴ του! Δὲν εἶναι αὐτὸ μιὰ πρόοδος στὴ φιλοσοφία τῶν προγόνων μας;

Γ. Θησεύς

Παρόμοια θλιβερό, βαρὶα θλιβερό και ἀνάξιο γιὰ ἕναν ἥρωα ἦταν και τὸ τέλος τοῦ Θησεύ, πού εἶδε τὴ γυναῖκα του κρεμασμένη, τὸν γιὸ του Ἰππόλυτο γκρεμοτσακισμένο ἀπὸ τίς ἀδικες κατάρεις τοῦ πατέρα του και ὁ ἴδιος γκρεμοτσακίστηκε στὰ βράχια τῆς Σκύρου ἀπὸ τὸν Βασιλιά Λυκομήδη και ἔπεσε στὴ θάλασσα και ἔτσι δὲν ἔμεινε οὔτε τὸ μνήμα του.

Ἐτσι, ξεδιπλώνονται και οἱ ἄλλες οικογενειακὲς ἱστορίες στὴ μυθολογία μας και ἐμεῖς μπορούμε νὰ καταλάβουμε τίς δυὸ ὀψεις τῆς ζωῆς, τὴ μιὰ ὀψη τῆς ἐξιστόρησης τῶν κατορθωμάτων και τὴν ἄλλη, πού ἔχει ὡς κοινὸ παρονομαστῆ τὴν κατάθλιψη και τὴν αἰώνια δυστυχία, ὅπως τὴν περιγράφει ὁ Ὀμηρος στὴ ῥαψωδία Λ τῆς Ὀδύσειας.

Ὅλη ἡ συσσωρευμένη αὐτὴ σοφία τοῦ λαοῦ μας μὲ τόσο πόνο και μὲ τόση πίκρα ὠδήγησε στὴ θρησκευτικὴ ἀμφισβήτηση πού προελεῖανε τὸ ἔδαφος γιὰ τὸ βωμὸ «ἀγνώστω θεῶ», πού ἀνακάλυψε ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν ἀρχαία Ἀθήνα.

Κλαυσίγελο

– Γεῖά σου, κυρὰ Γιώργαινα. Πῶς εἶσαι; Σὲ βλέπω ἀνήσυχη και γεμάτη ἀγωνία.

– Πῶς νὰ εἶμαι, κυρὰ Μήτηραινα; Προσπαθῶ νὰ μαζέψω τὰ χαρτιά μου, γιὰ νὰ πάρω και ἐγὼ καμιὰ ἄδεια.

– Ἄδεια και σύ, κυρὰ Γιώργαινα; Τί ἄδεια; Τηλεοπτική;

–Τί πάει νὰ πῆ ἄδεια τηλεοπτικὴ, κυρὰ Μήτηραινα; Τί εἶναι αὐτό;

– Ἄδεια τηλεοπτικὴ, κυρὰ Γιώργαινα, σημαίνει νὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ ἀνοίξῃς σταθμὸ τηλεόρασης. Νὰ δειχῆς πῶς βᾶφονται οἱ κυρίες, πῶς ἀπατοῦν τοὺς ἄνδρες τους ἢ πῶς οἱ ἄνδρες πιάνουν φιλενάδες ἢ πῶς ξεγλυστροῦν οἱ ἔμποροι ναρκωτικῶν και πρὸ παντὸς πῶς ξεγελοῦν οἱ πολιτικοὶ τὸν λαό. Μεγάλο σχολεῖο ἢ τηλεόραση, κυρὰ Γιώργαινα. Ἐὰν εἶσαι ἀπλὸς κατεργάρης, γίνεσαι μεγα-

Οἱ νέες ἄδειες

λοαπατεῶνας.

– Τί εἶναι αὐτὰ πού μοῦ λές, κυρὰ Μήτηραινα; Τί δουλειὰ ἔχω ἐγὼ μὲ σατανικά πράγματα; Ἐγὼ ἢ κακομοῖρα θέλω νὰ πάρω ἄδεια νὰ φυτέψω στὰ χωράφι μου καμιὰ ἐλιά, κανὰ σκόρδο ἢ νὰ βάλω καμιὰ κότα.

– Και χρειάζεται γι' αὐτὰ ἄδεια, κυρὰ Γιώργαινα;

– Χρειάζεται και παραχρειαίνεται, κυρὰ Μήτηραινα. Ὅ τι εἶναι γιὰ νὰ φτιάχνῃς και νὰ παράγῃς, χρειάζεται ἄδεια, γιατί ζημιώνονται οἱ πολυεθνικὲς. Μόνον γιὰ νὰ χαλᾶς δὲν χρειάζεται ἄδεια, σοῦ λένε μάλιστα και μπράβο.

– Ἐτσι πού καταντήσαμε, κυρὰ Γιώργαινα, και ν' ἀναπνέουμε, χρειάζεται ἄδεια. Βλέπεις εἶναι αὐτοὶ πού κυβερνᾶνε τὸν κόσμο πού ξέρουν καλά πῶς «νὰ δίνουν ἄδειες και νὰ παίρνουν γεμάτες».

ἡ τσοῦχτρα

Ἐλάβαμε:

• Τὴν ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ Μιχάλη Μηλιαράκη, «Ἀλήθεια σοῦ λέω» και «Ἡ ὄγδοη νότα».

• Τὸν δίσκο τοῦ ἴδιου «Ὁ δρόμος τῆς σκέψης, 10 τραγούδια γιὰ τὸν ἄνθρωπο».

• Ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Φθιώτιδος: Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, «Ἡ ἔκθεση τοῦ Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Σπετσιέρη γιὰ τὴν Φθιώτιδα».

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ και Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ἴστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορὲς- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Έκδρομή τῆς Ε.Χ.Ε.

συνέχεια από τή σελ. 1

Τήρωνος) και την μονή Κρούσεντολ. Από κει αναχωρήσαμε για την Βουδαπέστη, όπου και διανυκτερεύσαμε.

Τὴν Παρασκευή 19 Αὐγούστου ἐπισκεφθῆκαμε τὰ ἀξιοθέατα τῆς **Βουδαπέστης**, τὸ Κοινοβούλιο, τὰ Ανάκτορα, τὴν πλατεία **Ἡρώων**, τὸ νησάκι τῆς **Μαργαρίτας** καὶ ἀντικρύσαμε τὸν **Πύργο τῶν Ψαράδων** καὶ τὸν **Ἅγιο Στέφανο**. Τὸ βράδυ πραγματοποιήθηκε προαιρετικὴ βαρκάδα στὸν ἱστορικὸ Δούναβη.

Τὸ Σάββατο 20 Αὐγούστου φθάσαμε στὴν **Βιέννη**, ὅπου ἐπισκεφθῆκαμε τὰ **θερινὰ ἀνάκτορα τῶν Αἰψβούργων (Σένμπρουν)**, τὸν **Ἅγ. Στέφανο**, τὸν μητροπολιτικὸ ναὸ τῶν Παπικῶν, δειπνήσαμε σὲ ἑλληνικὸ ἐστιατόριο καὶ διανυκτερεύσαμε στὴν πόλη.

Τὴν Κυριακὴ 21 Αὐγούστου συμμετείχαμε στὴν **Θεία Λειτουργία στὸν ὀρθόδοξο ναὸ τῆς Ἁγ. Τριάδος**, ὅπου χοροστάτησε ὁ Μητροπολίτης, κ. Ἀρσένιος, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν θεῖο λόγο καὶ μᾶς ἐνημέρωσε γιὰ τὴν ἀυξανόμενη δράση τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Αὐστρία. Συγκίνηση στὸ ἐκκλησιαστικὸ προκάλεσε τὸ γεγονός ὅτι δύο ἀπὸ τὰ νεώτερα μέλη τῆς ομάδος μας, ἡλικίας ὀκτώ ἐτῶν, ἀπήγγειλαν τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως καὶ τὴν Κυριακὴ Προσευχή. Κατόπιν, μὲσφ μῆς καταπληκτικῆς διαδρομῆς στὶς Ἄλπεις φτάσαμε στὴν Βενετία, ὅπου καὶ διανυκτερεύσαμε.

Τὴν Δευτέρα 22 Αὐγούστου ἐπισκεφθῆκαμε τὸν ναὸ τοῦ **Ἁγίου Μάρκου** στὴν **ὀμώνυμη πλατεία**, τὸ παλάτι τῶν **Δόγηδων** καὶ τὸν ἱστορικὸ ναὸ τοῦ **Ἁγ. Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων**. Ἀφοῦ κάναμε τὰ ψώνια

μας ἀναχωρήσαμε καὶ διανυκτερεύσαμε στὴν **Μπολόνια**.

Τὴν Τρίτη 23 Αὐγούστου διήλθαμε ἀπὸ **Αγκώνα** καὶ φθάσαμε στὸ **Μπάρι**, ὅπου προσκυνήσαμε τὸ σκήνωμα τοῦ Ἁγ. Νικολάου, καὶ στὴν συνέχεια ἐπιβιβαστήκαμε στὸ πλοῖο, γιὰ νὰ περάσουμε ἀπέναντι στὸ **Δυρράχιο**.

Τὴν Τετάρτη 24 Αὐγούστου μετὰ ἀπὸ τὴν ἀφιξή μας στὴν πόλη τοῦ **Δυρραχίου**, **προσκυνήσαμε**

Οἱ ἐκδρομεῖς στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγ. Τριάδας Βιέννης μὲ τὸν Μητροπολίτη κ. Ἀρσένιο

στὸ μοναστήρι τῆς Ἀρδενίτσας καὶ στὸν **τάφο τοῦ ἑορτάζοντος Πατροκοσμᾶ, στὸ Κολικόντασι**. Ἀκούσαμε τὴν σχετικὴ ὁμιλία τοῦ Νέου Μητροπολίτη Ἀπολλωνίας καὶ Φιέρι κ. Νικολάου καὶ στὴν συνέχεια ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸ **Μπεράτι**. Ἐκεῖ προσκυνήσαμε στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, παρακαθήσαμε σὲ γεῦμα ἀγάπης ποὺ παρέθεσε ὁ Σε-

βασμιώτατος Μητροπολίτης καὶ φίλος τῶν Ἐπάλξεων π. Ἰγνάτιος καὶ ἀκολουθῶς ἐπισκεφθῆκαμε τὴν καστρόπολη Βερατίου. Στὴν συνέχεια, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸ **Ἀργυρόκαστρο**, ὅπου καὶ διανυκτερεύσαμε.

Τὴν Πέμπτη 25 Αὐγούστου ἐπισκεφθῆκαμε τὸν **νέο Μητροπολιτικὸ ναὸ τῆς Αναστάσεως** καὶ τὸν **παιλαιὸ Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως**, ἀπὸ τὸν ὁποῖο φαίνεται πανοραμικὰ ὅλη ἡ πόλη τοῦ **Ἀργυροκάστρου**. Κατόπιν, πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, πλήρεις ἐντυπώσεων ἀλλὰ καὶ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ἀνανεωμένοι, γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὸν δύσκολο προσωπικὸ καὶ κοινωνικὸ μας ἀγῶνα στὴν πόλη.

Μακρίνα Ράγκα

Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκολογία

συνέχεια ἀπὸ τή σελ. 1

προστασία τοῦ περιβάλλοντος, τὴν δημιουργία οἰκολογικῶν κινήματων κ.ο.κ. Ὅλοι κάνουν λόγο γιὰ εὐαισθητοποίηση τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ τὴν καλλιέργεια σεβασμοῦ πρὸς ὅλα τὰ ὄντα, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς οἰκολογικῆς συνειδήσεως.

Λίγοι, ὅμως, δυστυχῶς, γνωρίζουν τὴν στενὴ συνάφεια ὀρθοδοξίας καὶ οἰκολογίας στὴν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Γι' αὐτὸ θὰ παρουσιάσουμε, μέσα ἀπὸ σχετικὰ χωρία, τί λέει ἡ Ἁγία Γραφή γιὰ τὴν φύση, τὸν ἀνθρώπο, τὸν ὑλικὸ κόσμο, ὥστε μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν Δημιουργία Του νὰ διδαχθοῦμε καὶ ἐμεῖς τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμηση πρὸς ὅλην τὴν κτίση.

Εἶναι, πράγματι, ἀξιοσημείωτο ὅτι ἡ διήγηση στὴν Ἁγία Γραφή δὲν ξεκινᾷ μὲ τὴν δημιουργία οὐρανίων ἀγγελικῶν κόσμων, ἀλλὰ μὲ τὴν δημιουργία τοῦ ὑλικοῦ κόσμου (Γέν. Α, 1). Μετὰ ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἡ περιγραφή συνεχίζεται μὲ τὴν δημιουργία τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων.

Ἐνα πρῶτο χαρακτηριστικὸ τῆς δημιουργίας εἶναι ἡ ποικιλία τῶν εἰδῶν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων (Γέν. Α, 11-12: ... βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπόρον κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοίότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς..., Γέν. Α, 21, 24-25: καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κτήνη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γέννη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος...ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἐρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος...). Μὲ τὴ φράση «κατὰ γένος» ἐννοεῖται «σύμφωνα μὲ τὸ εἶδος του».

Ἐνα δεῦτερο χαρακτηριστικὸ τῆς δημιουργίας εἶναι ἡ ἱκανοποίηση ποὺ αἰσθάνεται ὁ Θεὸς ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐπιμέρους δημιουργία ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου Του (Γέν. 10, 13, 18, 25: καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν, 31: καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν).

Ἡ προσωπικὴ, ἐξάλλου, ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ δημιουργήματά Του ἐκδηλώνεται μὲ τὴν εὐλογία τῶν ζώων, τὴν πρώτη εὐλογία ποὺ ὑπάρχει στὴν Ἁγία Γραφή (Γέν. Α, 22: καὶ εὐλόγησε αὐτὰ ὁ Θεὸς λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς).

Ἡ ἀγάπη δὲ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰ ζῶα φαίνεται ἐπίσης στὴν περίπτωση τοῦ Κατακλυσμοῦ, ὅποτε ὁ Θεὸς θέλησε νὰ σώσει «ἀντιπροσώπους» ἀπ' ὅλα τὰ εἶδη ζώων, καὶ μάλιστα κατὰ ζεύγη! Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν... ἄρσεν καὶ θῆλυ ἕσονται... διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (γιὰ νὰ διατηρήσης σπέρμα σ' ὅλη τὴν γῆ), (Γέν. ΣΤ, 19-20, Ζ, 3).

Ἡ γνωστὴ, ἐξάλλου, διαθήκη τοῦ Νῶε, ἐγίνε ὄχι μόνο μὲ τὸν ἀνθρώπο ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλα τὰ ζῶα: «καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς καὶ πάση ψυχῇ ζῶσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς... (Γέν. Θ, 9-10), καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἣ ἐστὶν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζῶσης ἐν πάσῃ σαρκί... διαθήκην αἰώνιον...» (Γέν. Θ, 15-16).

Πῶς, ἀλήθεια, τολμᾶμε, ἐμεῖς, οἱ «σύγχρονοι» ἄνθρωποι, νὰ σκοτώνουμε καὶ νὰ ἐξαφανίζουμε ἀπερίσκεπτα τόσα ζῶα -καὶ ὄχι μόνο-, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Θεὸς μᾶς ἄφησε διὰ τοῦ Νῶε τέτοια αἰώνια παρακαταθήκη γιὰ τὴν προστασία τους; Πῶς ὁ ἀνθρώπος, ποὺ ὀρίστηκε νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ φυλᾷ τὸν Παράδεισο (Γέν Β', 15), περιφρονεῖ ὅτι μὲ κόπο διαφυλάχθηκε τόσα χρόνια; (Λέγεται ὅτι ὁ Νῶε ἐργάστηκε σκληρὰ 120 χρόνια γιὰ νὰ φτιάξῃ μιὰ τεράστια κιβωτὸ ποὺ νὰ χωρᾷ ὅλα τὰ εἶδη ζώων).

Σίγουρα, ὁ ἀνθρώπος ἔχει παρανοήσει τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτήν» (Γέν. Α, 28). Τὸ «κατακυριεύσατε» δὲν δηλώνει καταδυνάστευση ἀλλὰ ἐπικυριαρχία στὸ ὄνομα τοῦ μόνου πραγματικοῦ κυριάρχου, τοῦ οὐρανοῦ Πατέρα μας, τοῦ Πατέρα ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ὄντων.

(Στὸ ἐπόμενο φύλλο θὰ παραθέσουμε χωρία καὶ ἀπὸ ἄλλα βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς σχετικὰ μὲ τὴν προστασία τῆς φύσης).

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος -θεολόγος

«Προαγωγή υγείας ἢ προαγωγή αναπηρίας;»

συνέχεια ἀπὸ τή σελ. 1

αποβλέπουν στο νὰ ἐμποδίσουν τὴν εμφάνιση ἢ νὰ μειώσουν τὴ συχνότητα καὶ τὶς επιπτώσεις ἀσθενειῶν, ἀτυχημάτων καὶ ἐν γένει δυσλειτουργιῶν (σωματικῶν, πνευματικῶν, ψυχολογικῶν), ποὺ επιβαρύνουν τὸν τρόπο ζωῆς ἐνὸς προσώπου καὶ, κατὰ συνέπεια, τὴν Π.Ζ. του. Τα μέτρα αὐτά, ἀφενὸς μὲν, ἀποβλέπουν στὴ διασφάλιση τῆς υγείας [τόσο σε ατομικὸ ὅσο καὶ σε ἐνυτέρω κοινωνικὸ ἐπίπεδο (π.χ., καλὴ φυσικὴ κατάσταση, ανοσοποίηση κατὰ μολυσματικῶν ἀσθενειῶν, ἐξασφάλιση κατάλληλου περιβάλλοντος)] καὶ, αφετέρου, διευρύνουν τὴν ἐννοια τῆς πρόληψης, ἡ ὁποία ἐπεκτείνεται καὶ στὸ πεδίο τῆς **λειτουργικῆς ἀποκατάστασης** (Λ.Α.). Ἡ Λ.Α. περιλαμβάνει ἀποθεραπεία (μὲ ἀπλὴ προσαρμογὴ ἢ ἀναπροσαρμογὴ) ἢ μέτρα μὴ ἐπιδεινώσεως ἢ βραδείας ἐξέλιξης μιᾶς κατάστασης καὶ γενικότερα διασφάλισης τῶν καλύτερων δυνατῶν ὁρῶν γιὰ τὴν Π.Ζ. σε ὅλους τοὺς τομείς τῆς ζωῆς (ιατρικὸ, εκπαιδευτικὸ, επαγγελματικὸ, κοινωνικὸ). Διότι ἡ λειτουργικὴ ἀποκατάσταση, ἀν καὶ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν ἰατρικὸ τομέα, περιλαμβάνει καὶ ἄλλες παραμέτρους καὶ συμμετοχές, μὲ τὴν τεχνολογία νὰ διεκδικεῖ πρωταγωνιστικὸ ρόλο.

Τέλος, στὰ κριτήρια, τα ὁποῖα καθορίζουν μιὰ κατάλληλη πρακτικὴ γιὰ μιὰ θετικὴ σχέση μεταξὺ λειτουργικῆς ἀποκατάστασης καὶ Π.Ζ. ἀλλὰ καὶ ἀντιστοίχως, περιλαμβάνονται -ὅπως ἐκτιμᾶται ἀπὸ τοὺς ἐιδικούς- ὀρισμένες βασικὲς προϋποθέσεις καὶ πρακτικὲς ποὺ ἀφοροῦν κυρίως στα Π.μ.Α., π.χ. i) νὰ δίδεται ἐπαρκὴς ἐμφαση στὴν ἀυτόνομη διαβίωση, ii) νὰ λαμβάνεται υπόψη ἀπὸ τὴν ἐναρξη τῆς πορείας γιὰ ἀποκατάσταση ἡ κοινωνικὴ ἐπανεξέλιξη τοῦ προσώπου, iii) οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μείνει ἐπὶ μακρὸν σὲ ἰδρύματα ἢ νοσηλευτικὲς μονάδες, νὰ περνοῦν ἀπὸ ἓνα μεταβατικὸ περιβάλλον, ὅπου, μὲσφ ἀξιολόγησής καὶ ἐκπαίδευσής, θα

προετοιμάζονται γιὰ μιὰ ζωὴ μὲ μεγαλύτερη αὐτονομία καὶ ἀνεξαρτησία.

Απὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ **πρόληψη, ἡ λειτουργικὴ ἀποκατάσταση** καὶ **τὸ περιβάλλον** εἶναι μὲν στοιχεῖα ποὺ φανερώνουν τὴν ευρύτητα τῆς ἐννοίας τῆς προαγωγῆς τῆς υγείας, πλην ὅμως ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφερθοῦν σὲ μιὰ γενικὴν χαρακτηριστὴ προσέγγιση. Ἀρκεῖ νὰ σκεφτοῦμε ὅτι ὁ **Ευρωπαϊκὸς Ὄργανισμὸς γιὰ τὴν Ἀσφάλεια καὶ τὴν Υγεία στὴν Ἐργασία** σὲ σχετικὴ ἐκδοσὴ περιγράφει ἀκόμη καὶ τα μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν υγεία στὸ χῶρο ἐργασίας [Δελλασούδας Λ. (2005). *Εἰσαγωγή στὴν Εἰδικὴ Παιδαγωγικὴ*, τόμ. Δ', *Ποιότητα ζωῆς ἀτόμων μὲ ἀναπηρία*, σ. 100 - 115 καὶ 323-329].

Συμπερασματικὰ, καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν βαθμὸ τῆς σχέσης τῶν δύο ἐννοιῶν, **ἡ ἀγωγή καὶ ἡ προαγωγή υγείας** ἀποκτοῦν τὴν ὀλοκληρωμένη ἐκφρασή τους μέσα στὸ πεδίο ποὺ ἐκδηλώνεται ἡ συνδρομὴ τῶν προϋποθέσεων ποὺ συγκροτοῦν τὴν Π.Ζ. Διότι ἡ ἀσθένεια ἢ ἡ ἀναπηρία δὲν ἀναφέρονται μόνο στὴ σωματικὴ κατάσταση, ἀλλὰ συνδέονται ἢ/καὶ ἀφοροῦν καὶ τὴν ψυχικὴ καὶ συναισθηματικὴ ἰσορροπία.

Ἐπομένως, τὸ περιεχόμενον τῆς ἐννοίας τῆς υγείας εἶναι πολυπαραγοντικὸ, τόσο ὡς πρὸς τὰ αἰτία (π.χ. ἐλλείψεις ἢ ἀκαταλληλότητα τῶν εἰδῶν διατροφῆς λόγω φτώχειας, "δυσπρόσιτη" ἰατρικὴ, φαρμακευτικὴ καὶ νοσηλευτικὴ περίθαλψη, ψυχολογικὴ βία, ψυχρὸς /θερμὸς/οικονομικὸς πόλεμος) ὅσο καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα (ἀσθένειες, ἀναπηρίες, κατὰθλιψη, αυτοκτονίες κ.ά.), ἡ δὲ ἀγωγή καὶ προαγωγή τῆς ἀλλὰ καὶ ἡ διευκόλυνση ἢ ἡ μὴ παρεμπόδισή της ἀποτελοῦν, σήμερα, τὸ ζητούμενον στὸ πλαίσιο τοῦ ἐυ ζην (Δελλασούδας, ὀ.π. σ. 109).

(**περίληψη ἐισηγήσεως** τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν κ. **Λαυρέντιου Δελλασούδα** στὴν *διημερίδα τῶν Ἐπάλξεων 14-15 Μαΐου 2016*, μὲ θέμα: «Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη στὶς ἡμέρες μας»).

Ἡ Καινὴ Πολιτεία

Κάθε φορά που ψάλλομε τὸ Κοντάκιο τοῦ Σταυροῦ λέγομε: «...τῇ ἐπώνυμῳ σου καινὴ Πολιτεία τοὺς οἰκτειροὺς σου δώρησαι...». Ἐχομε ὅμως συνείδηση ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ ἐπώνυμος τοῦ Χριστοῦ καινὴ πολιτεία; Ξέρομε ὅτι τὴν πολιτεία αὐτὴ τὴν ἴδρυσε ὁ Σωτῆρας μας Χριστὸς μετὰ τὴν Ἑσάρκωσή Του, τὴν φώτισε μετὰ τὴν διδασκαλία Του, τὴν συμμόρφωσε μετὰ τὸ ἅγιο ταπεινὸ καὶ φιλάδελφο παράδειγμά Του, τὴν καθάρισε μετὰ τὴν σταυρική Του θυσία, τὴν ἀνέστησε μετὰ τὴν θεία Του ἔγερση, τὴν ἀνέβασε στοὺς οὐρανοὺς μετὰ τὴν Ἀνάληψή Του καὶ τὴν ἐδόξασε, καθίζοντας ὁ Ἰδιος ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ παίρνοντας μαζί Του ὅλα τὰ ἐπιμέρους μέλη τῆς πολιτείας Του;

Ἔτσι, ἡ καινὴ πολιτεία Του, εἴτε εἶναι θριαμβεύουσα ἐν οὐρανοῖς εἴτε στρατευομένη ἐπὶ γῆς ἀποτελεῖ σῶμα Χριστοῦ παρατεινόμενο εἰς τοὺς αἰῶνες. Στὴν καινὴ καὶ κοινὴ αὐτὴ πολιτεία «Μηδεὶς θρηνεῖται πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος.» (Κατηχητικός Λόγος ἱεροῦ Χρυσοστόμου). Ὅλα τὰ μέλη τῆς, παρὰ τις ἐπὶ μέρους διαφορετικὴς ιδιότητες, ἔχουν ἴση ἀξία καὶ οὐδεὶς εἶναι ἐνδεής, γιατί ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιά ὅλων εἶναι μία, ἀφοῦ «ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμέν». Στὴν καινὴ αὐτὴ πολιτεία ὁ Βασιλεὺς δὲν θυσιάζει τοὺς ὀπαδοὺς, ἀλλὰ ὁ ἴδιος θυσιάζεται γιὰ τοὺς ἀδελφούς του. Τὰ μέλη δὲν παρακαλοῦν τὸν Σωτῆρα Βασιλεῖα νὰ τοὺς ἐλεήσει ἀλλὰ αὐτὸς παρακαλεῖ ὅλους, ἀκόμη καὶ τοὺς ἐχθρούς, νὰ δεχθῶν τὸ ἔλεος καὶ τὴν σωτηρία πού ὁ ἴδιος αὐτεπαγγέλτως μᾶς δωρίζει.

Γι' αὐτὸ καὶ τὰ μέλη δὲν ἀνταγωνίζονται γιὰ ἐπίτευξη ἀτομικοῦ κέρδους ἀλλὰ ἀμιλλῶνται γιὰ ἀπόδοση προσφορᾶς καὶ ἄσκηση ἀλληλεγγύης, ἀφοῦ «μακάριον ἐστὶ διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν (Πράξ., Κ., 35)». Αὐτὴ ἡ πολιτεία, ἡ βίωση δηλαδὴ ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ τῆς ἀγαπητικῆς ζωῆς καὶ πολιτείας τῆς Ἁγίας Τριάδος, πραγματοποιήθηκε στὶς πρώτες ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες καὶ στὴν ζωὴ καὶ πολιτεία τῶν Ἁγίων, ζῶπυρον δὲ αὐτῆς ὑπάρχει καὶ σήμερον στὰ κοινόβια μοναστήρια, στὶς ἱεραποστολικὲς ἀδελφότητες καὶ στὶς χριστιανικὲς οἰκογένειες. Ἀπὸ τὴν βίωσή τῆς ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον ἡ αἰωνιότητα ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπίγειος ζωὴ, ἐφ' ὅσον μ' αὐτὴν πραγματώνεται καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ δικαιοσύνη, ἡ εἰρήνη, ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ ἀλληλοπροδοχή.

Ἡ καινὴ πολιτεία τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι πέρα ἀπὸ ἐγκόσμια, θρησκευτικὰ, πολιτικὰ ἢ κοινωνικὰ πρότυπα, γιατί δὲν στηρίζεται στὴν ἀνάγκη γιὰ ἐπικράτηση ἀλλὰ στὸν παροξυσμὸ ἀγάπης, διακονίας, προσφορᾶς καὶ ἀλληλοσεβασμοῦ. Οἱ ὑπεύθυνοί τῆς, πνευματικοί, μορφωτικοί, κοινωνικοί, δὲν πουλοῦν ἐξουσία ἀλλὰ ἀσκοῦν διακονία καὶ εὐεργεσία, ὑπάρχουν δὲ χάριν τῶν μελῶν καὶ ὄχι τὰ μέλη χάριν αὐτῶν. Τώρα ποιά σχέση ἔχουν οἱ κατὰ τόπους θρησκευτικὲς ὀντότητες μετὰ τὴν καινὴ πολιτεία τοῦ Χριστοῦ, ἄς τὸ ἐξετάσῃ ὁ καθένας.

Ἐδῶ ἕνα πρόβλημα νὰ τονιστῇ, ὅτι, ἐὰν δὲν προσπαθῶμε νὰ ἐφαρμόσωμε ἔστω καὶ ὀλίγα ἀπὸ τὴν καινὴ καὶ κοινὴ πολιτεία τοῦ Χριστοῦ, οὔτε ἄσπρη μέρα στὴν γῆ αὐτὴν θὰ δοῦμε οὔτε καὶ στὴν ἀνέσπερη ἡμέρα θὰ εἰσελθῶμε.

Περὶσσότερα γιὰ τὴν καινὴ πολιτεία, δηλ. τὴν Σταυροπολιτεία, ὑπάρχουν στὸ ἑβδομο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου μας «Σταυρὸς – Ζωὴ – Ἀνάσταση».

Ἡ μάχη τοῦ Ρίμινι καὶ ὁ ἥρωας τῆς Πίνδου Ἰωάννης Καραβίας

Γεωργίου Β. Τσοῦπρα, Δρ Θεολογίας

Μετὰ τὴν κατάληψη τῆς Ρώμης τὸν Ἰούνιο τοῦ 1944 ἀπὸ τοὺς Συμμάχους οἱ Γερμανοὶ υποχώρησαν καὶ καλύφθηκαν πίσω ἀπὸ τὴν Γοτθικὴ Γραμμὴ, ἀπὸ τὴν Πίζα μέχρι τὸ Ρίμινι. Ἐκοβαν ἔτσι τὴν Ἰταλία στὴ μέση μετὰ μὴν ἐξοπλισμένη καὶ καλά προστατευμένη οχυρωματικὴ γραμμὴ, τὴν ὁποία οἱ Σύμμαχοι δὲν μποροῦσαν νὰ ξεπεράσουν. Τὸ πιο ἀδύνατο σημεῖο ἦταν τὸ παραλιακὸ μέτωπο τῆς Ἀδριατικῆς, σὲ πεδινὸ κυρίως ἔδαφος, τὸ ὁποῖο προστατευόταν ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Ρίμινι καὶ τὸν ποταμὸ Ρουβίκωνα. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀποφάσισε ὁ στρατηγὸς Ἀλεξάντερ ὅτι ἔπρεπε νὰ χτυπήσῃ ἡ ἐπίθεση, πού ξεκίνησε στὶς 15 Αὐγούστου μετὰ ἀπὸ ἰσχυρὴ προπαρασκευὴ πυροβολικοῦ. Γιὰ δέκα ἡμέρες οἱ Καναδοὶ καὶ οἱ Νεοζηλανδοὶ ποὺ μάχονταν καὶ ἀν καὶ κατόρθωσαν μικρὰ εδαφικὰ δὲν εἶχαν πετύχει τὸν κύριον ἀντικειμενικὸ στόχο, παρὰ παρέμεναν καθηλωμένοι μακριὰ ἀπὸ τὸ Ρίμινι.

Τότε ρίχθηκε στὴ μάχη ἡ 3^η Ὀρεινὴ Ταξιαρχία, οἱ ἐλληνικὲς δυνάμεις ἀπὸ τὴ Μέση Ἀνατολή, πού εἶχαν συμβάλει στὴ νίκη στὸ ΕΛ Αλαμείν. Στὶς 9 Σεπτεμβρίου 1944 ἔλαβαν διαταγὴ νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς Καναδοὺς καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν στὸ Ρίμινι. Τὸ καλύτερο οχυρωμένο σημεῖο ἦταν τὸ χωριὸ Μοναλντίνι ὁποῖο υπεράσπιζαν Γερμανοὶ καταδρομικοὶ μετὰ τὴν ἐνίσχυση ἀρμάτων. Ὁ διοικητὴς τῆς Ταξιαρχίας Θεοφύλλος Τσακαλώτος, θεῖος τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ, ἀνέθεσε τὸ ἔργο τῆς κατάληψης τοῦ ἀξονα Μοναλντίνι-Μοντιτσέλι στὸν διοικητὴ τοῦ 1^{ου} Τάγματος Ταγματάρχῃ τότε Ἰωάννη Καραβίαν, ὁ ὁποῖος θὰ κάλυπτε τὴν κίνηση τῶν ἄλλων δύο ταγμάτων πού θὰ κινούτο ἐναντίον τῆς πόλης. Πράγματι οἱ μαχητὲς τοῦ 1^{ου} Τάγματος ἐπέφεραν βαρὴ χτυπήματα ἐπὶ τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάστηκαν νὰ συγκεντρώσουν ἐκεῖ τὴ δύναμή τους μπροστὰ στὴν δυναμικὴ διείσδυση τῶν Ἑλλήνων. Ἐκεῖ στὶς μάχες πού ἀκολούθησαν ἡ πολεμικὴ κραυγὴ «ΑΕΡΑ!!!» ἀντήχησε στὰ αὐτιά τῶν δυνάμεων τοῦ ἀξονα σὲ ἰταλικὸ αὐτὴ τὴ φορά ἔδαφος καὶ ἔκανε τοὺς ἰταλοὺς στρατιώτες πού πολεμοῦσαν στὸ πλευρὸ τῶν Γερμανῶν νὰ θυμηθοῦν τὴν ἡττα τους στὴν Πίνδο καὶ τὴν Ἀλβανία καὶ νὰ χάσουν κάθε διάθεση γιὰ ἄμυνα.

Τελικὰ στὶς 14 Σεπτεμβρίου οἱ Ἕλληνες κατόρθωσαν νὰ ἀνατρέψουν τὶς ὑπέρτερες γερμανικὲς δυνάμεις καὶ νὰ δώσουν τὴν πρώτη νίκη στὴ μάχη τοῦ Ρίμινι. Αὐτὸ ἔδωσε ὠθησὴ στους Συμμάχους νὰ συνεχίσουν τὴν προσπάθειά τους καὶ νὰ θεωρήσουν τὴν ἐλληνικὴ Ταξιαρχία ὡς τὸν κυριότερο μοχλὸ πίεσης πρὸς τοὺς Γερμανοὺς. Ἔτσι στὶς 16 Σεπτεμβρίου τὸ 1^ο Τάγμα μετὰ ἀιφνιδιαστικὴ ἐπίθεση κατέλαβε τὸ αεροδρόμιο, τὸ ὁποῖο υπεράσπιζαν σκληροτράχηλοι γερμανοὶ ἀλεξιπτωτιστὲς ἀλλὰ καὶ ἄρματα μάχης, γεγονός πού προξένησε τὴν κατάπληξη τοῦ συμμαχικοῦ στρατηγείου καὶ ἦταν ἡ ἀφορμὴ γιὰ τὴν παρασημοφόρηση τοῦ Καραβία μετὰ τὸ δεύτερο τὴ τάξει πολεμικὸ παράσημο. Ἔτσι ἀνοίξε ὁ δρόμος γιὰ τὴν τελικὴ ἐπίθεση καὶ τελικὰ στὶς 21 τοῦ μηνὸς τὸ 2^ο καὶ τὸ 3^ο Τάγμα τῆς Ταξιαρχίας κατόρθωσαν νὰ εἰσελθοῦν στὴν πόλη τοῦ Ρίμινι καὶ νὰ υψώσουν τὴν ἐλληνικὴ σημαία στὸ Δημαρχεῖο του. Ἦταν ἡ πρώτη σημαντικὴ νίκη τῶν Συμμάχων στὸν ἕνα μῆνα πού πολεμοῦσαν ἐναντίον τῆς γοτθικῆς γραμμῆς. Τὴν ἴδια ἡμέρα τὸ 1^ο Τάγμα ὑπὸ τὸν Καραβία εἶχε ολοκληρώσει τὶς κυκλωτικὲς κινήσεις καὶ εἶχε υψώσει τὴν σημαία στὴ γέφυρα τοῦ Τιβερίου δυτικὰ τῆς πόλης, τὴν ὁποία κατόρθωσε νὰ καταλάβῃ ἀθικτῆ. Μέσα στὶς μέρες πού ἀκολούθησαν οἱ Γερμανοὶ ἀναγκάστηκαν νὰ υποχωρήσουν πίσω ἀπὸ τὸν ποταμὸ Ρουβίκωνα καὶ νὰ οργανώσουν νέα γραμμὴ ἄμυνας.

Ἡ νίκη στὴ μάχη ἦταν κυρίως ἀποτέλεσμα τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς, πού ζητούσε ἐκδίκεση γιὰ τὴν ἰταμὴ ἰταλικὴ εἰσβολὴ τοῦ 1940. Ταυτόχρονα ἦταν ἡ ἀπόδειξη ὅτι ἡ ἡττα ἀπὸ τοὺς γερμανοὺς τὸ 1941 δὲν ἦταν ἀναπόφευκτη, ἀλλὰ προήλθε μόνον κατόπιν ολέθριων χειρισμῶν καὶ ὄχι ἀγωνιστικῆς ἀδυναμίας τῶν Ἑλλήνων. Ἡ μάχη στα οχυρὰ ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντίσταση πού ἀκολούθησε εἶναι τὰ ἀτράνταχτα τεκμήρια. Χρειαστικὴ ἕνας πωλημένος Τσολλάκογλου γιὰ νὰ συνθηκολογήσῃ ὁ ἀήττητος μέχρι τότε στρατὸς καὶ νὰ παραδοθῇ ἡ Ἑλλάδα τοὺς Γερμανοὺς.

Συνεχίζεται

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων

Ἑορτασμὸς Ἁγ. Μαρίας Μαγδαληνῆς στὸ Αἰγάλεω

Στὶς 21 καὶ 22 Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἐορτάστηκε πανηγυρικὰ ἡ μνήμη τῆς Ἁγ. Μαρίας Μαγδαληνῆς στὸ παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας στὸ Αἰγάλεω. Τὴν ὅλη διοργάνωση εἶχε ἡ ὁμώνυμη ἀδελφότητα «Ἁγία Μαρία Μαγδαληνὴ» (Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἁγ. Σπυριδωνοῦ Αἰγάλεω). Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς 21. 7. ἔγινε πανηγυρικὸς ἑσπερινὸς μετὰ ἀρτοκλασία καὶ ὁμιλία τοῦ π. Σπυριδωνοῦ. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς 22. 7. τελέστηκε Ὁρθρὸς καὶ Θεία Λειτουργία, στὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁμιλήσῃ ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλλξεων κ. Β. Τσοῦπρα. Ἀκολούθησαν κερράσματα καὶ ἐορταστικὸ κοινοβιακὸ γεῦμα ἀγάπης στὴν αἴθουσα τῆς ἀδελφότητος. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι πλῆθος κόσμου παρέστη κατὰ τὸ διήμερο τοῦ ἐορτασμοῦ καὶ τίμησε τὴν μνήμη τῆς ἱσαποστόλου καὶ μάρτυρος Ἁγ. Μαρίας Μαγδαληνῆς, εὐχήθηκε δὲ στὴν ἐορτάζουσα ὑπεύθυνη τῆς ἀδελφότητος ἰατρὸ κ. Μαγδαληνὴ Κόκκορη, μετὰ τὶς ἄσκητες προσπάθειες τῆς ὁποίας καὶ τὴν συμβολὴ τῶν συνεργατῶν ἐπιτελεῖται σημαντικὸ κοινωνικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν συνοικία αὐτὴ τοῦ Αἰγάλεω μετὰ τὰ πολλὰ προβλήματα λόγῳ καὶ τῆς κρίσεως ἀλλὰ καὶ τῆς πολύχρονης δράσεως τῶν αἰρετικῶν. Εἶθε ἡ Ἁγία νὰ σκέπη καὶ νὰ προστατεύῃ ὅλους πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ ἐπ' ὠφέλειά τῆς πολυπληθῆς πατριδος μας.

Κατασκήνωση στὴν Σκαφιδιά

Οπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ ἐφέτος μέλη καὶ φίλοι τῶν Ἐπάλλξεων κατασκηνώσαμε στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἱ. Μ. Ἡλείας στὴν Σκαφιδιά ἀπὸ 25 Ἰουλίου ἕως 15 Ἀγούστου

Τὰ **κοινοβιακὰ γεύματα**, τὰ **ἐπίκαιρα μηνύματα** τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλλξεων καὶ ἡ συζήτηση πού ἐπακολούθησε, τὸ **εἰδυλλιακὸ τοπίο**, τὰ **θαλάσσια λουτρά** καὶ ἡ **συμμετοχὴ στὶς κατανυκτικὲς ἀκολουθίες τῶν Παρακλήσεων** στὴν παρακείμενη **Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Σκαφιδιάς** συνετέλεσαν στὴν ἀναψυχὴ ὅλων καὶ ἰδιαίτερος τῶν νέων, στὴν ἀπόλαυση τῶν ἀγαθῶν τῆς κοινοτικῆς ζωῆς καὶ στὴν τόνωση τῆς προσπάθειας γιὰ συνέχιση τοῦ μορφωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῶν Ἐπάλλξεων, τώρα μάλιστα πού οἱ καιροὶ ἐπιτάσσουν ἡ προσπάθεια αὐτὴ νὰ γίνῃ ἐντονώτερη καὶ συλλογικότερη.

Θερμὲς εὐχαριστίες ἀξίζουν τόσο στὴν ἡγουμένη Μακαρία καὶ στὶς ἀδελφές τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Σκαφιδιωτίσσης γιὰ τὴν ἀγαπητικὴ καὶ ἀρωγὸ τους διάθεση κατὰ τὴν διάρκειά τῆς παραμονῆς μας στὴν κατασκήνωση ὅσο καὶ στὸν πάντοτε δραστήριο καὶ ἀεικίνητο Ποιμενάρχῃ τῶν, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό, γιὰ τὴν ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν φιλοξενία τῶν μελῶν μας στὶς κατασκηνώσεις τῆς Σκαφιδιάς.

Ἀσημίνα Τσάμου

Καὶ πάλι στὴν Ἁγία Μαρίνα

Στὸ προηγούμενο φύλλο περιγράψαμε ἕνα περιστατικὸ πού συνέβη μετὰ τὸν μικρὸ Βασίλη καὶ τὸν παπα-Ἀλέξη κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Μαρίας τὸ 1945 στὸ Μίχα τῆς Ἀχαΐας. Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο ἀναφέρομε ὅτι κατὰ τὸν ἐφετεινὸ ἐορτασμὸ τῆς Ἁγίας Μαρίας στὸ ἴδιο παρεκκλήσιο ξαναβρέθηκε ὁ γέρον πιά Βασίλης, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν δράση τῆς Ἁγίας καὶ τὸν παλαιὸ ἐορτασμὸ τῆς τὸ 1945. Ἀνάμεσα στοὺς ἐκκλησιαζομένους ἦσαν τὰ παιδιά τοῦ ἰδιοκτήτη τῆς περιοχῆς, ὁ Γιώργος καὶ ἡ Μαρίνα Τσίγγα, ὁ ξάδελφός τους, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶναι κληρικὸς στὴν Ἀμερικὴ, τὰ ἀρωγὰ μέλη τῶν Ἐπάλλξεων, ὁ ἐπιχειρηματίας Γεώργιος Μενοῦνος καὶ ὁ Παναγιώτης Λέκκας, καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ἐψαλαν ὁ καθηγητὴς Ἀθανάσιος Σαββόπουλος καὶ τὸ τοπικὸ μέλος τῶν Ἐπάλλξεων Μιλτιάδης Φαρμάκης, γνωστὸς στὴν περιφέρεια γιὰ τὴν πολιτιστικὴ καὶ κοινωνικὴ του δράση. Ὁ δὲ ἐφημέριος τῆς περιοχῆς, π. Ἰωάννης, ῥουμανικῆς καταγωγῆς, μετὰ τὴν καλωσύνη καὶ τὴν προθυμία του συνέβαλε στὴν δημιουργία τῆς κατανυκτικῆς ἀτμόσφαιρας. Τέτοιες συγκινήσεις βοηθοῦν τὴν ψυχὴ νὰ ἀνανεώνεται, ὥστε οὔτε τὰ γηρατειὰ οὔτε καὶ οἱ πολυπληθεῖς κρίσεις νὰ κάμπουν τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν πιστῶν στὴν χάρη καὶ στὴν δύναμη τοῦ Πανάγαθου καὶ Παντοδύναμου Θεοῦ μας.

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις

Μπαμπῆς Σπύρος	20€
Μελισσοπούλου Ἀρετὴ	100€
Καντζάβελου Πετρούλα	50€
Λευτάκη Ἄννα	50€
Κων/νος Μπέτσης	30€
Παπαλιούρας Νικόλαος	20€
Αὐγερίου Κων/νος	20€
Σταύρου Δημήτριος	20€
Ζαντιώτῃ Ἡλέκτρα	20€
Κωνσταντῶνης Γεώργιος	20€
π. Χριστοφόρος Καλαμπόκης	20€

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλλξεις

Οἱ Ἐπάλλξεις Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τοῦ σωματείου «Ἁγ. Μαρία Μαγδαληνὴ» γίνονται στὴν αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἁγ. Σπυριδωνοῦ Αἰγάλεω), μετὰ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παρακλήση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα **7.00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ συμμετέχουν στὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Ἐπεύθυνη: Μαγδαληνὴ Κόκκορη, τηλ.: 210-59 82.573.